

CONSELLS DE GUERRA A BOMBERS DE BARCELONA

Marc Ferrer i Murillo, historiador i bomber de la Generalitat

El final de la guerra que va assolir l'Estat Espanyol entre 1936 i 1939, no va significar la pau, sinó una repressió i venjança duríssima del bàndol col·pista i vencedor contra els vençuts. A Catalunya, des de l'ocupació dels franquistes el 1938 fins 1945 es van celebrar desenes de milers de procediments judicials militars, que sota l'acusació principalment de rebel·lió o adhesió a la rebel·lió militar, enviava la gent a la presó o davant d'un piquet d'afusellament. En aquests procediments militars trobem implicats a 25 homes tots ells membres del Cos de Bombers de Barcelona.

Alguns d'aquests processos van ser oberts a causa de les denúncies formulades pels seus propis companys, bombers i militants de Falange: Pablo Garcia Negueruela, José Bertran Rodríguez, Agustín Calvo Rebull, Emilio Figueras de San Jose, Vicente Grau Crespo, José Jávega Navarro i Rafael Yepes Pérez, coneguts pels seus companys com el "Tribunal del set nens d'Ecija", en referència a una famosa banda de bandolers que va actuar per Andalusia a principis del segle XIX amb el mateix nom. Si els bandolers havien atemorit els andalusos, ara era aquest tribunal qui atemoria els bombers.

Les acusacions anaven des de militar en algun partit, ser dirigent de la CNT o UGT, i desta-

car-se durant la guerra com un element revolucionari, fins haver col·laborat amb les patrulles de control i perseguir a gent de dretes o marxar voluntari al front. Els processos començaven amb una denúncia prèvia que comportava la detenció d'aquella persona i que era deixada en llibertat si el seu cas s'arxivava sense cap responsabilitat o continuava a la presó fins que tingués lloc el consell de guerra.

Així de menor a major grau de condemna podem citar els següents casos:

Vuit bombers van estar detinguts i empresonats preventivament, però després van ser deixats en llibertat

a causa de l'arxivament i que el seu cas fos sobresegut: José Alarcón González, Mariano Arenas Higuera i Miquel Navalón Ferri van estar una setmana detinguts. Juli Ferré Bel va estar 7 setmanes empresonat. Frederic Roura Babra i Tomás García Martínez, 4 mesos; Lluís Rochera Adell 5 mesos i Pere Maña Crusat, 8 mesos i mig empresonat. Antoni Massons Font va ser condemnat a un mes de presó i una multa de 500 pessetes. Antoni Ferrer Recasens també va ser condemnat a pagar una multa de 500 pessetes.

A Eduard Antoni Añover i Laureà Lorca Lopez se'ls va obrir un procés d'investigació però tots dos es

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Eduard Añover, Francisco Campoy, Eugenio Fernandez, Juli Ferré, Leonard Ferré, Laureà Lorca, Lluís Rochera, Frederic Roura i Jordi Salvany

trobaven a l'exili i van ser declarats en rebel·lia i no van ser processats. Dos bombers van ser condemnats a sis anys i un dia de presó: Manuel Marches Pubill i Josep Llop Vallès. Tots dos van ser deixats en llibertat condicional al cap d'un any i mig. Una sèrie de bombers van patir una condemna de 12 anys i un dia de presó menor: Joaquim Balaguer Granell, Alexandre Bosch Alsina, Francisco Campoy Navarro, Josep Casanovas Ribó, Miquel Dumanyó Rovira, Eugenio Fernández

Blázquez, Leonardo Ferré Elias, Jesús Martínez Martínez i Jordi Salvany Vidal. D'aquests però, alguns van veure reduïda i commutada la condemna: Joaquim Balaguer a 6 anys i un dia de presó major i Josep Casanovas a dos anys de presó correccional. Eugenio Fernández a un any de presó correccional, i Jordi Salvany a un any de presó menor. A Leonardo Ferré li va ser commutada la pena a sis mesos de presó menor després de passar 3 anys i 2 mesos reclòs.

Inocencio Pérez Seguí va ser condemnat a 20 anys de presó, el qual va sortir en llibertat condicional després de passar quatre anys empresonat.

La pena més alta va ser per Tomàs Segarra Descarrega el qual va ser condemnat a reclusió perpètua, tot i que posteriorment va ser indultat i deixat en llibertat.

Més informació sobre tots aquests bombers la podeu trobar al web: bombersenguerca.cat